

Inzicht in de wereld van de dyslect

DEAR SIDES

KATJA MATER

Waar P/////AKT, Zeeburgerpad 53

Te zien t/m 20/10

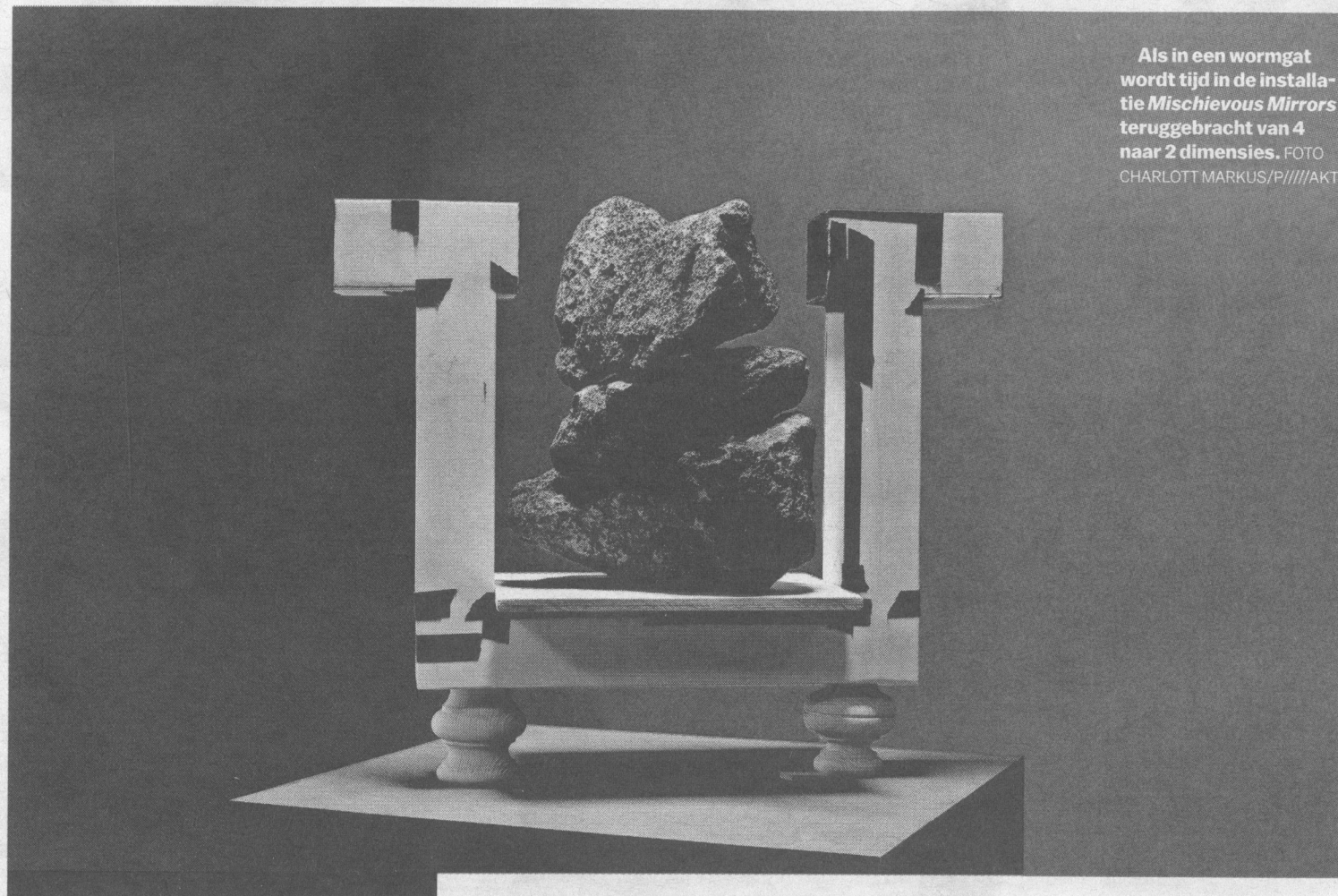
Een van de bekendste symptomen van dyslexie is het omdraaien van letters en cijfers. Een b wordt een d, een 3 verandert in een e. De oorzaak van deze transformatiedrift moet worden gezocht in het leesgedrag van dyslectici, die zinnen niet zien als een reeks tekens met dwingende volgorde, maar als een tekening die je net zo goed van rechts naar links en van onder naar boven kunt lezen.

Zoals opmerkelijk veel kunstenaars en vormgevers is ook Katja Mater dyslectisch. In het titelwerk van haar huidige solotentoonstelling in P/////AKT is te zien hoe ze met stift korte frasen schrijft op een transparant oppervlak. Terwijl de 16mm-projector ouderwets ratelend de verstrijkende seconden markeert, streept ze vervolgens letters weg en past ze andere aan. Het resultaat is een nieuwe frase in spiegelbeeld, die het eerste zinnetje afmaakt en richting geeft. Zo wordt 'A keen reader' gecompliceerd door 'speaks dear'.

Dyslectisch brein

Dit spelletje met half-palindromen maakt inzichtelijk hoe het dyslectisch brein werkt. Maar meer nog: hoe zo'n zijstap de wereld in een ander perspectief kan zetten. Die wereld is bij Katja Mater altijd een geabstraheerde optelsom van tijd en ruimte. Voor haar fotowerken vouwt de kunstenaar geverfde vellen papier, die daarna opnieuw worden gevouwen en geverfd. De verschillende stappen legt ze vast in één fotonegatief en zo ontstaat een volume dat eigenlijk bestaat uit herinneringen aan zichzelf.

Mater heeft het vermogen om dingen die logischerwijs onverenigbaar zijn, samen te brengen. De bewerkte foto *Janus* illustreert dit. De god van beginpunten, transitie en tijd wordt niet zoals gebruikelijk afgebeeld met twee

Als in een wormgat wordt tijd in de installatie *Mischievous Mirrors* teruggebracht van 4 naar 2 dimensies. FOTO CHARLOTT MARKUS/P/////AKT

Mater heeft het vermogen om onverenigbare dingen toch samen te brengen

gezichten die in tegengestelde richtingen kijken maar met het profiel als het ware naar binnen gevouwen. Hij kijkt niet naar verleden en toekomst, maar naar de geestelijke wereld die zich aan de continuïteit onttrekt.

Andere tijdsdimensie

Hoe simpel, vanzelfsprekend en tegelijkertijd ingenieus deze zienswijze is, blijkt uit *Mischievous Mirrors*. In het midden van deze installatie

ligt een stapel lavastenen, ondoordringbaar dofbruin. Er omheen krult zich een periscoop, waarvan de spiegels je het gevoel geven dwars door de solide massa te kijken. Aan beide kanten heb je uitzicht op een fotocollage, waarin de verschillende ontstaansstadia zijn verenigd in één beeld. Als in een wormgat wordt tijd teruggebracht van vier naar twee dimensies en zijn toen, nu en toekomst gelijk.

Edo Dijksterhuis